

Υπόθεση C-202/23

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

28 Μαρτίου 2023

Αιτούν δικαστήριο:

Verwaltungsgericht Minden (Γερμανία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

28 Οκτωβρίου 2022

Προσφεύγων:

M.E.O.

Καθής:

Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

[παραλειπόμενα]

VERWALTUNGSGERICHT MINDEN

Διάταξη

[παραλειπόμενα]

Στη διαφορά διοικητικού δικαίου

M. E. O.,

προσφεύγων,

[παραλειπόμενα]

κατά

Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, εκπροσωπούμενης από το Bundesministerium des Innern (Ομοσπονδιακό Υπουργείο Εσωτερικών, Γερμανία), το οποίο εκπροσωπείται από τη Bundesamt für Migration und

Flüchtlinge (ομοσπονδιακή υπηρεσία μετανάστευσης και προσφύγων, Γερμανία), [παραλειπόμενα]

καθής,

με αντικείμενο δικαίωμα ασύλου (Λίβανος)
εν προκειμένω: αίτηση προδικαστικής απόφασης προς το
Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
το πρώτο τμήμα του Verwaltungsgericht Minden (διοικητικού πρωτοδικείου
Minden, Γερμανία)

[παραλειπόμενα] [διαδικαστικά] εξέδωσε, στις 28 Οκτωβρίου 2022,

[παραλειπόμενα] [σύνθεση του δικαστικού σχηματισμού]

την ακόλουθη διάταξη:

[παραλειπόμενα] [διαδικαστικά]

Υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

1. Έχει το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ΄, της οδηγίας 2013/32, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο ιζ΄, της ίδιας οδηγίας, την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους βάσει της οποίας αίτηση διεθνούς προστασίας υποβληθείσα στο εν λόγω κράτος μέλος πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, αν ο αιτών έχει ήδη υποβάλει προηγουμένως αίτηση διεθνούς προστασίας σε άλλο κράτος μέλος και το άλλο αυτό κράτος μέλος έχει αναστείλει τη διαδικασία για τον λόγο ότι ο αιτών δεν τη συνέχισε;

2. Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα:

Έχει το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ΄, της οδηγίας 2013/32, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο ιζ΄, της ίδιας οδηγίας, την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους βάσει της οποίας αίτηση διεθνούς προστασίας υποβληθείσα στο εν λόγω κράτος μέλος πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, αν ο αιτών έχει ήδη υποβάλει προηγουμένως αίτηση διεθνούς προστασίας σε άλλο κράτος μέλος και το άλλο αυτό κράτος μέλος έχει αναστείλει τη διαδικασία για τον λόγο ότι ο αιτών δεν τη συνέχισε, μολονότι η διαδικασία ασύλου στο άλλο κράτος μέλος μπορεί ακόμα να κινηθεί εκ νέου από αυτό, αν ο αιτών υποβάλει σχετική αίτηση;

3. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα:

Καθορίζει το δίκαιο της Ένωσης το χρονικό σημείο το οποίο είναι κρίσιμο, στο πλαίσιο της εξέτασης αίτησης διεθνούς προστασίας, όσον αφορά το ζήτημα αν μπορεί να κινηθεί εκ νέου διαδικασία ασύλου ανασταλείσα προηγουμένως σε

άλλο κράτος μέλος ή το ζήτημα αυτό ρυθμίζεται αποκλειστικά από το εθνικό δίκαιο;

4. Σε περίπτωση που στο τρίτο προδικαστικό ερώτημα δοθεί η απάντηση ότι το δίκαιο της Ένωσης περιέχει σχετικές διατάξεις:

Ποιο χρονικό σημείο είναι κρίσιμο, βάσει των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης, στο πλαίσιο της εξέτασης αίτησης διεθνούς προστασίας, όσον αφορά το ζήτημα αν μπορεί να κινηθεί εκ νέου διαδικασία ασύλου ανασταλείσα προηγουμένως σε άλλο κράτος μέλος;

Σκεπτικό:

- 1 Α. Ο προσφεύγων είναι υπήκοος Λιβάνου και, όπως προκύπτει από απόσπασμα από το λιβανέζικο οικογενειακό μητρώο, γεννήθηκε στις 23 Φεβρουαρίου 1989. Ο προσφεύγων εισήλθε στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στις 2 Μαρτίου 2020 και ζήτησε άσυλο την ίδια ημέρα. Η επίσημη αίτησή του για τη χορήγηση ασύλου καταχωρίστηκε από τη Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (ομοσπονδιακή υπηρεσία μετανάστευσης και προσφύγων, στο εξής: Bundesamt) στις 30 Απριλίου 2020. Από έρευνα της Bundesamt στο σύστημα Eurodac προέκυψε σύμπτωση της κατηγορίας 1 για την Πολωνία. Με έγγραφο της 29ης Απριλίου 2020, οι πολωνικές αρχές αποδέχθηκαν αίτημα εκ νέου αναλήψεως της Bundesamt.
- 2 Με απόφαση της 25ης Ιουνίου 2020, η Bundesamt απέρριψε την αίτηση του προσφεύγοντος ως απαράδεκτη, διαπίστωσε ότι δεν υφίσταντο απαγορεύσεις απομάκρυνσης σύμφωνα με το άρθρο 60, παράγραφοι 5 και 7, πρώτη περίοδος, του Aufenthaltsgesetz (νόμου περί διαμονής αλλοδαπών, στο εξής: AufenthG) και διέταξε την απομάκρυνσή του προς την Πολωνία. Προς αιτιολόγηση της απόφασής της, η Bundesamt επισήμανε ότι υπεύθυνη για τη διεξαγωγή της διαδικασίας ασύλου του προσφεύγοντος ήταν η Πολωνία. Στις 6 Ιουλίου 2020, ο προσφεύγων άσκησε προσφυγή κατά της εν λόγω απόφασης, την οποία είχε παραλάβει την 1η Ιουλίου 2020, και κατέθεσε, επίσης, αίτηση ασφαλιστικών μέτρων. Ορισμένες ημέρες αργότερα, η Bundesamt ενημέρωσε τις πολωνικές αρχές ότι η μεταφορά δεν ήταν προς το παρόν δυνατή λόγω της άσκησης προσφυγής με ανασταλτικό αποτέλεσμα. Με διάταξη της 31ης Ιουλίου 2020, το Verwaltungsgericht Düsseldorf (διοικητικό πρωτοδικείο Ντίσελντορφ, Γερμανία) απέρριψε την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων του προσφεύγοντος. Στα μέσα Σεπτεμβρίου 2020, η Bundesamt ενημερώθηκε ότι ο προσφεύγων βρισκόταν σε εκκλησιαστικό άσυλο με άμεση ισχύ. Στις αρχές Νοεμβρίου 2020, η Bundesamt ενημέρωσε τις πολωνικές αρχές ότι το ανασταλτικό αποτέλεσμα είχε λήξει στις 31 Ιουλίου 2020, πλην όμως δεν ήταν προς το παρόν δυνατή η μεταφορά, επειδή ο προσφεύγων είχε διαφύγει, οπότε η προθεσμία μεταφοράς θα έληγε στις 31 Ιανουαρίου 2022.
- 3 Με έγγραφο της 2ας Φεβρουαρίου 2021, η Bundesamt ανακάλεσε την απόφαση της 25ης Ιουνίου 2020, με την αιτιολογία ότι η προθεσμία μεταφοράς είχε λήξει.

Κατόπιν αίτησης παροχής πληροφοριών την οποία απηύθυνε η Bundesamt προς τις πολωνικές αρχές, οι πολωνικές αρχές γνωστοποίησαν, με έγγραφο της 28ης Απριλίου 2021, ότι η διαδικασία ασύλου που είχε κινήσει ο προσφεύγων στην Πολωνία ανεστάλη στις 20 Απριλίου 2020. Ο προσφεύγων είχε τη δυνατότητα επανέναρξης της διαδικασίας ασύλου αυτής εντός προθεσμίας εννέα μηνών, ήτοι μέχρι τον Ιανουάριο του 2021.

- 4 Με απόφαση της 14ης Ιουλίου 2021, η οποία απεστάλη με συστημένη επιστολή στις 16 Ιουλίου 2021, η Bundesamt απέρριψε εκ νέου την αίτηση ασύλου του προσφεύγοντος ως απαράδεκτη, διαπίστωσε ότι δεν υφίσταντο απαγορεύσεις απομάκρυνσης σύμφωνα με το άρθρο 60, παράγραφοι 5 και 7, πρώτη περίοδος, του AufenthaltG και απείλησε τον προσφεύγοντα με απομάκρυνση στον Λίβανο. Η Bundesamt αιτιολόγησε την απόφασή της, κατ' ουσίαν, ως εξής: βάσει του άρθρου 71a, παράγραφος 1, του Asylgesetz (νόμου περί ασύλου, στο εξής: AsylG), δεν επιτρέπεται η διεξαγωγή περαιτέρω διαδικασίας ασύλου. Υπήρξε άκαρπη περάτωση της διαδικασίας ασύλου που κινήθηκε από τον προσφεύγοντα στην Πολωνία. Δεν συντρέχουν λόγοι επανέναρξης της διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 51, παράγραφοι 1 έως 3, του Verwaltungsverfahrensgesetz (νόμου περί διοικητικής διαδικασίας, στο εξής: VwVfG). Ούτε έχει μεταβληθεί η πραγματική ή η νομική κατάσταση. Επίσης, ο προσφεύγων δεν προσκόμισε νέα αποδεικτικά στοιχεία.
- 5 Κατά της απόφασης αυτής, ο προσφεύγων άσκησε προσφυγή στις 27 Ιουλίου 2021.
- 6 Με διάταξη της 31ης Αυγούστου 2021 [παραλειπόμενα], το αιτούν δικαστήριο έδωσε ανασταλτικό αποτέλεσμα στην προσφυγή κατά της διαταγής απομάκρυνσης η οποία περιλαμβάνεται στην προσβαλλόμενη απόφαση, με το σκεπτικό, κατ' ουσίαν, ότι, βάσει των επισημάνσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (στο εξής: Επιτροπή), στην υπόθεση C-8/20, σχετικά με την έννοια της μεταγενέστερης αίτησης, τις οποίες το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Δικαστήριο) δεν εξέτασε ενδελεχέστερα στο πλαίσιο της υπόθεσης αυτής, υπάρχουν σοβαρές αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητα του άρθρου 71a του AsylG με το δίκαιο της Ένωσης. Με διάταξη της 18ης Οκτωβρίου 2021, το αιτούν δικαστήριο ανέστειλε τη διαδικασία προσφυγής εν αναμονή της εκκρεμούς ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασίας C-497/21. Μετά την έκδοση της απόφασης της 22ας Σεπτεμβρίου 2022 (C-497/21), στην οποία το Δικαστήριο δεν εξέφερε κρίση επί του επίμαχου ζητήματος, το αιτούν δικαστήριο συνέχισε τη διαδικασία.
- 7 Β. Η διαδικασία πρέπει να ανασταλεί και να υποβληθούν στο Δικαστήριο, δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, τα προδικαστικά ερωτήματα που παρατίθενται στο διατακτικό σχετικά με το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ', και το άρθρο 2, στοιχείο ιζ', της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 2013 (ΕΕ 2013, L 180, σ. 60, λεγόμενη οδηγία περί διαδικασιών, στο εξής: οδηγία 2013/32). Τα υποβαλλόμενα ερωτήματα είναι κρίσιμα για την επίλυση της διαφοράς και χρήζουν διευκρίνισης από το Δικαστήριο.

- 8 I. Το εθνικό νομικό πλαίσιο έχει ως εξής:
- 9 1. Περαιτέρω αίτηση ασύλου που υποβάλλεται από αλλοδαπό μετά την άκαρπη περάτωση διαδικασίας ασύλου σε ασφαλή τρίτη χώρα (άρθρο 26a του AsylG), στην οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις του κοινοτικού δικαίου σχετικά με την ευθύνη για τη διεξαγωγή των διαδικασιών ασύλου, χαρακτηρίζεται από το εθνικό δίκαιο ως δεύτερη αίτηση (άρθρο 71a, παράγραφος 1, του AsylG). Η εξέταση δεύτερης αίτησης, όπως και η εξέταση μεταγενέστερης αίτησης (άρθρο 71, παράγραφος 1, του AsylG), πραγματοποιείται σε δύο στάδια: Το πρώτο στάδιο αφορά το ζήτημα αν πρέπει να διεξαχθεί περαιτέρω διαδικασία ασύλου (άρθρο 71a, παράγραφος 1, του AsylG). Οι προϋποθέσεις για τη διεξαγωγή περαιτέρω διαδικασίας ασύλου απορρέουν – καθόσον ενδιαφέρει εν προκειμένω – από το άρθρο 51, παράγραφοι 1 και 2, του VwVfG. Εάν δεν συντρέχουν λόγοι για τη διεξαγωγή περαιτέρω διαδικασίας ασύλου, η δεύτερη αίτηση απορρίπτεται ως απαράδεκτη (άρθρο 29, παράγραφος 1, σημείο 5, του AsylG)· στην περίπτωση αυτή, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 31, παράγραφος 2, του AsylG, οι λόγοι που επικαλείται ο αιτών για τους οποίους φοβάται ότι θα υποστεί διώξεις ή σοβαρή βλάβη στη χώρα καταγωγής του δεν εξετάζονται περαιτέρω, πλην όμως εξετάζεται η ύπαρξη απαγορεύσεων απομάκρυνσης βάσει του εθνικού δικαίου (άρθρο 31, παράγραφος 3, του AsylG). Κατόπιν τούτου, και υπό την επιφύλαξη δικαστικού ελέγχου, η διαδικασία επί της δεύτερης αίτησης περατώνεται. Αντιθέτως, αν συντρέχει λόγος για τη διεξαγωγή περαιτέρω διαδικασίας ασύλου, η δεύτερη αίτηση είναι παραδεκτή και η αρμόδια αρχή οφείλει να εξετάσει, σε δεύτερο στάδιο, αν πρέπει να χορηγηθεί στον αιτούντα το καθεστώς του πρόσφυγα ή, επικουρικώς, το καθεστώς επικουρικής προστασίας.
- 10 Η διαφορά μεταξύ μεταγενέστερης αίτησης (άρθρο 71, παράγραφος 1, του AsylG) και δεύτερης αίτησης (άρθρο 71a, παράγραφος 1, του AsylG) έγκειται στο γεγονός ότι στην περίπτωση της μεταγενέστερης αίτησης η αρχική διαδικασία ασύλου έχει διεξαχθεί στη Γερμανία, ενώ στην περίπτωση της δεύτερης αίτησης έχει διεξαχθεί σε ασφαλή τρίτη χώρα.

Βλ. διάταξη περί παραπομπής του VG Schleswig (διοικητικού πρωτοδικείου Schleswig, Γερμανία) της 16ης Αυγούστου 2021 (9 A 178/21, DE:VGSH:2021:0816.9A178.21.00, σκέψη 20).

- 11 Το πνεύμα και ο σκοπός του άρθρου 71a του AsylG συνίστανται στην εξομοίωση της δεύτερης αίτησης με τη μεταγενέστερη αίτηση και, επομένως, αντίστοιχα, της απόφασης της τρίτης χώρας περί ασύλου με απόφαση της Bundesamt περί ασύλου.

Βλ. BT-Drs. 12/4450, σ. 27, απόφαση του Bundesverwaltungsgericht (Ομοσπονδιακού Διοικητικού Δικαστηρίου, Γερμανία) της 14ης Δεκεμβρίου 2016 (1 C 4.16, DE:BVerwG:2016:141216U1C4.16.0, σκέψη 30).

- 12 Με βάση τη μέχρι τούδε νομολογία του Δικαστηρίου, είναι σαφές ότι το άρθρο 71a, παράγραφος 1, του AsylG δεν εφαρμόζεται όταν η τρίτη χώρα δεν είναι κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης
- βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Μαΐου 2021, L.R. (απόφαση ασύλου απορριφθείσα από τη Νορβηγία) (C-8/20, EU:C:2021:404, σκέψεις 31 επ.)[–]
- 13 ή όταν η χώρα αυτή είναι μεν κράτος μέλος, αλλά δεν δεσμεύεται από την οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 2011 (ΕΕ 2011, L 337, σ. 9, λεγόμενη οδηγία περί των απαιτήσεων, στο εξής: οδηγία 2011/95).
- Βλ.. απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Σεπτεμβρίου 2022, Bundesrepublik Deutschland (Αίτηση ασύλου απορριφθείσα από τη Δανία) (C-497/21, EU:C:2022:721, σκέψεις 36 επ.).
- 14 Αντιθέτως, το Δικαστήριο δεν έχει ακόμα εκφέρει κρίση επί του ζητήματος αν είναι δυνατή η διακρατική εφαρμογή της έννοιας της «μεταγενέστερης αίτησης» κατά το άρθρο 2, στοιχείο ιζ´, και το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ´, της οδηγίας 2013/32.
- Βλ.. προμνησθείσες αποφάσεις του Δικαστηρίου L.R. (απόφαση ασύλου απορριφθείσα από τη Νορβηγία) (σκέψεις 30 και 40), και Bundesrepublik Deutschland (Αίτηση ασύλου απορριφθείσα από τη Δανία) (σκέψεις 36 και 46).
- 15 Το ζήτημα αυτό έχει τεθεί σε δύο διαφορετικές περιπτώσεις: στην πρώτη περίπτωση, η αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους εξέτασε επί της ουσίας την εκεί υποβληθείσα αίτηση ασύλου και εξέδωσε απρόσβλητη απορριπτική απόφαση. Η περίπτωση αυτή αποτελεί αντικείμενο αίτησης προδικαστικής αποφάσεως την οποία το αιτούν δικαστήριο έχει ήδη υποβάλει στο Δικαστήριο με διάταξη περί παραπομπής της 28ης Οκτωβρίου 2022 (1 K 1829/21.A) (αριθμός υπόθεσης στο Δικαστήριο: C-123/23). Η παρούσα διαδικασία έχει ως αντικείμενο τη δεύτερη περίπτωση, στην οποία η αρμόδια αρχή του άλλου κράτους μέλους αποφάσισε να αναστείλει την κινηθείσα στο εν λόγω κράτος μέλος διαδικασία ασύλου, για τον λόγο ότι ο αιτών δεν συνέχισε τη διαδικασία αυτή.
- 16 2. Οι κρίσιμες εθνικές διατάξεις έχουν ως εξής:
- 17 Άρθρο 26a του AsylG (Ασφαλείς τρίτες χώρες)
- 18 [...]
- 19 (2) Ασφαλείς τρίτες χώρες είναι, πέραν των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι χώρες που απαριθμούνται στο παράρτημα I. [...]
- 20 Άρθρο 29 του AsylG (Απαράδεκτες αιτήσεις)

- 21 (1) Αίτηση ασύλου είναι απαράδεκτη εάν:
- 22 [...]
- 23 5. σε περίπτωση μεταγενέστερης αίτησης κατά το άρθρο 71 ή δεύτερης αίτησης κατά το άρθρο 71a, παρέλκει η διεξαγωγή περαιτέρω διαδικασίας ασύλου.
- 24 [...]
- 25 Άρθρο 31 του AsylG (Αποφάσεις της Bundesamt επί αιτήσεων ασύλου)
- 26 [...]
- 27 (2) Κατά τη λήψη απόφασης επί παραδεκτής αίτησης ασύλου και σύμφωνα με το άρθρο 30, παράγραφος 5, πρέπει να διαπιστώνεται ρητώς αν ο αλλοδαπός απολαύει του καθεστώτος του πρόσφυγα ή της επικουρικής προστασίας και αν του αναγνωρίζεται το δικαίωμα ασύλου. [...]
- 28 (3) Στις περιπτώσεις της παραγράφου 2 και κατά τη λήψη απόφασης επί απαράδεκτης αίτησης ασύλου πρέπει να διαπιστώνεται αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 60, παράγραφος 5 ή 7, του Aufenthaltsgesetz. [...]
- 29 Άρθρο 33 του AsylG (Μη συνέχιση της διαδικασίας)
- 30 (1) Η αίτηση ασύλου θεωρείται ότι έχει ανακληθεί, εάν ο αλλοδαπός δεν συνεχίζει τη διαδικασία.
- 31 (2) Τεκμαίρεται ότι ο αλλοδαπός δεν συνεχίζει τη διαδικασία εάν:
- 32 1. δεν ανταποκρίνεται σε πρόσκληση για παροχή ουσιαστών για την αίτηση πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 15 ή σε πρόσκληση για ακρόαση σύμφωνα με το άρθρο 25,
- 33 2. διαφεύγει ή
- 34 3. [...]
- 35 Το τεκμήριο της πρώτης περιόδου δεν ισχύει εάν ο αλλοδαπός αποδείξει αμελλητί ότι η παράλειψη που μνημονεύεται στην πρώτη περίοδο, σημείο 1, ή η πράξη που μνημονεύεται στην πρώτη περίοδο, σημεία 2 και 3, οφειλόταν σε περιστάσεις που εξέφευγαν του ελέγχου του. Αν ο αλλοδαπός προσκομίσει τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία, η διαδικασία συνεχίζεται. [...]
- 36 (5) Στις περιπτώσεις των παραγράφων 1 και 3, η Bundesamt αναστέλλει τη διαδικασία ασύλου. Αλλοδαπός του οποίου η διαδικασία ασύλου ανεστάλη σύμφωνα με την πρώτη περίοδο μπορεί να ζητήσει την επανέναρξη της διαδικασίας. Η αίτηση υποβάλλεται αυτοπροσώπως στην υπηρεσία της Bundesamt που είναι αρμόδια για το κέντρο υποδοχής στο οποίο ο αλλοδαπός όφειλε να διαμένει πριν από την αναστολή της διαδικασίας. Σε περίπτωση

υποβολής νέας αίτησης ασύλου από τον αλλοδαπό, η αίτηση αυτή ισχύει ως αίτηση κατά την έννοια της δεύτερης περιόδου. Η Bundesamt αρχίζει την εξέταση εκ νέου από το στάδιο της διαδικασίας στο οποίο αυτή είχε ανασταλεί. Κατά παρέκκλιση από την πέμπτη περίοδο, η διαδικασία ασύλου δεν αρχίζει εκ νέου και η αίτηση κατά τη δεύτερη ή την τέταρτη περίοδο αντιμετωπίζεται ως μεταγενέστερη αίτηση (άρθρο 71), εάν

- 37 1. κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης έχουν παρέλθει τουλάχιστον εννέα μήνες από την αναστολή της διαδικασίας ασύλου ή
- 38 2. είχε ήδη υπάρξει επανέναρξη της διαδικασίας ασύλου σύμφωνα με τη διάταξη αυτή.
- 39 [...]
- 40 Άρθρο 71 του AsylG (Μεταγενέστερη αίτηση)
- 41 (1) Εάν, μετά την ανάκληση ή την αμετάκλητη απόρριψη προγενέστερης αίτησης ασύλου, ο αλλοδαπός υποβάλει εκ νέου αίτηση ασύλου (μεταγενέστερη αίτηση), περαιτέρω διαδικασία ασύλου διεξάγεται μόνον εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 51, παράγραφοι 1 έως 3, του *Verwaltungsverfahrensgesetz*: η εξέταση διενεργείται από τη Bundesamt. [...]
- 42 Άρθρο 71a του AsylG (Δεύτερη αίτηση)
- 43 (1) Αν, μετά την άκαρπη περάτωση διαδικασίας ασύλου σε ασφαλή τρίτη χώρα (άρθρο 26a) στην οποία εφαρμόζεται η νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σχετικά με τον προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους για τη διεξαγωγή των διαδικασιών ασύλου ή με την οποία η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας έχει συνάψει σχετική διεθνή σύμβαση, ο αλλοδαπός υποβάλει αίτηση ασύλου (δεύτερη αίτηση) στο έδαφος της Γερμανίας, περαιτέρω διαδικασία ασύλου διεξάγεται μόνον εφόσον η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας είναι το υπεύθυνο κράτος για τη διεξαγωγή της διαδικασίας ασύλου και συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 51, παράγραφοι 1 έως 3, του *Verwaltungsverfahrensgesetz*: η εξέταση διενεργείται από τη Bundesamt.
- 44 [...]
- 45 Άρθρο 77 του AsylG (Δικαστική απόφαση)
- 46 (1) Στις διαφορές που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος νόμου, το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη τη νομική και πραγματική κατάσταση που υπήρχε κατά τον χρόνο διεξαγωγής της τελευταίας επ' ακροατηρίου συζήτησης: εάν της απόφασης δεν έχει προηγηθεί επ' ακροατηρίου συζήτηση, κρίσιμος είναι ο χρόνος έκδοσης της απόφασης. [...]
- 47 Άρθρο 51 του VwVfG (Επανάναρξη της διαδικασίας)

- 48 (1) Η αρχή οφείλει, κατόπιν αίτησης του ενδιαφερομένου, να αποφανθεί σχετικά με την ακύρωση ή την τροποποίηση απρόσβλητης διοικητικής πράξης, εάν
- 49 1. έχει μεταβληθεί, εκ των υστέρων, υπέρ του ενδιαφερομένου η πραγματική ή νομική κατάσταση στην οποία στηρίχθηκε η διοικητική πράξη·
- 50 2. υπάρχουν νέα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία θα οδηγούσαν σε ευνοϊκότερη για τον ενδιαφερόμενο απόφαση·
- 51 3. [...]
- 52 (2) Η αίτηση είναι παραδεκτή μόνον εφόσον ο ενδιαφερόμενος δεν ήταν σε θέση, χωρίς βαριά του αμέλεια, να προβάλει, κατά την προγενέστερη διαδικασία, ιδίως με την άσκηση προσφυγής, τον λόγο για τον οποίο θα έπρεπε να αρχίσει εκ νέου η διαδικασία.
- 53 II. Τα ερωτήματα που παρατίθενται στο διατακτικό χρήζουν διευκρίνισης και είναι κρίσιμα για την επίλυση της διαφοράς.
- 54 1. Το πρώτο και το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα είναι κρίσιμα για την επίλυση της διαφοράς, επειδή, με βάση τα μέχρι τούδε πραγματικά και νομικά δεδομένα της διαφοράς, συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 71a, παράγραφος 1, του AsylG για την απόρριψη της αίτησης ασύλου του προσφεύγοντος ως απαράδεκτης. Η καθής είναι υπεύθυνη για τη διεξαγωγή της διαδικασίας ασύλου του προσφεύγοντος (α). Επίσης, συντρέχει περίπτωση άκαρπης περάτωσης της διαδικασίας ασύλου σε άλλο κράτος μέλος (β). Με βάση τα μέχρι τούδε πραγματικά και νομικά δεδομένα της διαφοράς, δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για τη διεξαγωγή περαιτέρω διαδικασίας ασύλου (γ). Κατά συνέπεια, η προσφυγή, καθ' ο μέρος βάλλει κατά του σημείου 1 της προσβαλλόμενης απόφασης, θα πρέπει, βάσει του εθνικού δικαίου, να απορριφθεί. Αντιθέτως, αν θεωρηθεί ότι το άρθρο 71a, παράγραφος 1, του AsylG δεν συνάδει με το δίκαιο της Ένωσης και δεν πρέπει, ως εκ τούτου, να εφαρμοστεί, η προσβαλλόμενη απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί στο σύνολό της. Στην περίπτωση αυτή, η Bundesamt θα πρέπει να εξετάσει αυτεπαγγέλτως το αν πρέπει να χορηγηθεί διεθνής προστασία στον προσφεύγοντα.
- 55 α. Η καθής κατέστη υπεύθυνη για τη διεξαγωγή της διαδικασίας ασύλου του προσφεύγοντος μετά την 31η Ιανουαρίου 2021. Κατά την ημερομηνία αυτή, έληξε η εξάμηνη προθεσμία για τη μεταφορά του προσφεύγοντος στην Πολωνία, με συνέπεια τη μετάθεση της ευθύνης στην καθής. Τούτο απορρέει από το άρθρο 29, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 2013 (ΕΕ 2013, L 180, σ. 31, λεγόμενος κανονισμός Δουβλίνο III, στο εξής: κανονισμός 604/2013).
- 56 Βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 604/2013, η εξάμηνη προθεσμία μεταφοράς αρχίζει να τρέχει από τη στιγμή της αποδοχής του αιτήματος εκ νέου ανάληψης από τις αρχές του άλλου

κράτους μέλους. Οι πολωνικές αρχές αποδέχθηκαν το αίτημα της Bundesamt περί εκ νέου ανάληψης στις 29 Απριλίου 2020. Συνεπώς, η προθεσμία μεταφοράς έληξε στις 29 Οκτωβρίου 2020. Ωστόσο, η προθεσμία διακόπηκε με την εμπρόθεσμη κατάθεση της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων ενώπιον του Verwaltungsgericht Düsseldorf (διοικητικού πρωτοδικείου του Ντίσελντορφ).

Βλ. αποφάσεις του BVerwG (Ομοσπονδιακού Διοικητικού Δικαστηρίου) της 26ης Μαΐου 2016 (1 C 15.15, DE:BVerwG:2016:260516U1C15.15.0, 15.0, σκέψη 12) και της 26ης Ιανουαρίου 2021, (1 C 42.20, DE:BVerwG:2021:260121U1C42.20.0, σκέψη 23).

- 57 Με την έκδοση της απορριπτικής απόφασης επί της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων, στις 31 Ιουλίου 2020, η προθεσμία μεταφοράς άρχισε να τρέχει εκ νέου

–βλ. αποφάσεις του BVerwG (Ομοσπονδιακού Διοικητικού Δικαστηρίου) της 26ης Μαΐου 2016 (1 C 15.15, DE:BVerwG:2016:260516U1C15.15.0, 15.0, σκέψεις 11 και 12) και της 26ης Ιανουαρίου 2021 (1 C 42.20, DE:BVerwG:2021:260121U1C42.20.0, σκέψη 23)–,

- 58 οπότε η προθεσμία μεταφοράς έληξε τελικά στις 31 Ιανουαρίου 2021. Το γεγονός ότι, από τα μέσα Σεπτεμβρίου 2020, ο προσφεύγων δεν διέμενε πλέον στον τόπο κατοικίας του, αλλά βρισκόταν σε εκκλησιαστικό άσυλο, δεν συνεπάγεται παράταση της προθεσμίας μεταφοράς στους 18 μήνες σύμφωνα με το άρθρο 29, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 604/2013. Δεδομένου ότι ο προσφεύγων είχε γνωστοποιήσει στη Bundesamt τον τόπο διαμονής του, ο προσφεύγων δεν διέφευγε κατά την έννοια της εν λόγω διάταξης.

Βλ. απόφαση του BVerwG (Ομοσπονδιακού Διοικητικού Δικαστηρίου) της 26ης Ιανουαρίου 2021 (1 C 42.20, DE:BVerwG:2008:260121U1C42.20.0, σκέψεις 24 επ.).

- 59 β. Συντρέχει περίπτωση άκαρπης περάτωσης της διαδικασίας ασύλου, την οποία κίνησε ο προσφεύγων στην Πολωνία, κατά την έννοια του άρθρου 71a, παράγραφος 1, του AsylG. Ως κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο οποίο εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΕ) 604/2013, η Πολωνία είναι ασφαλής τρίτη χώρα κατά την έννοια του άρθρου 71a, παράγραφος 1, του AsylG. Άκαρπη περάτωση διαδικασίας ασύλου που διεξήχθη σε άλλο κράτος μέλος, κατά την έννοια του άρθρου 71a, παράγραφος 1, του AsylG, συντρέχει επίσης όταν η αίτηση ασύλου που οδήγησε στην κίνηση της εν λόγω διαδικασίας ασύλου θεωρείται ότι έχει ανακληθεί λόγω μη συνέχισης της διαδικασίας και εφόσον δεν είναι δυνατή η εκ νέου κίνηση (επανάραξη) της διαδικασίας. Συναφώς, το ζήτημα αν η κινηθείσα σε άλλο κράτος μέλος διαδικασία ασύλου μπορεί να κινηθεί (αρχίσει) εκ νέου, με αποτέλεσμα να μην θεωρείται (ακόμα) ως οριστικά περατωθείσα, διέπεται από το δίκαιο του άλλου κράτους μέλους, ήτοι, εν προκειμένω, από το πολωνικό δίκαιο.

Βλ. απόφαση του BVerwG (Ομοσπονδιακού Διοικητικού Δικαστηρίου) της 14ης Δεκεμβρίου 2016 (1 C 4.16, DE:BVerwG:2016:141216U1C4.16.0, σκέψεις 29 έως 31).

60 Στη νομολογία και τη θεωρία υπάρχει διχογνωμία ως προς το ποιο είναι, με βάση το εθνικό δίκαιο, το κρίσιμο χρονικό σημείο κατά την εκτίμηση του ζητήματος αν η κινηθείσα σε άλλο κράτος μέλος διαδικασία ασύλου πρέπει να θεωρηθεί ως οριστικά περατωθείσα. Ως υποψήφια χρονικά σημεία αναφέρονται η ημερομηνία υποβολής αίτησης ασύλου στη Γερμανία (εν προκειμένω: η 2α Μαρτίου 2020 ή 30ή Απριλίου 2020 – ανάλογα με το αν πρέπει να ληφθεί υπόψη η ημερομηνία της πρώτης αναζήτησης ασύλου ή η ημερομηνία υποβολής της επίσημης αίτησης ασύλου στη Bundesamt)

–βλ., για παράδειγμα, αποφάσεις του VG Braunschweig (διοικητικού πρωτοδικείου Braunschweig, Γερμανία) της 4ης Ιανουαρίου 2022 (2 A 168/18, DE:VGBRAUN:2022:0104.2A168.18.0, juris, σκέψη 30) και του VG Hamburg (διοικητικού πρωτοδικείου Αμβούργου, Γερμανία) της 25ης Φεβρουαρίου 2022 (8 A 1051/21, DE:VGHH:2022:0225.8A1051.21.00, juris, σκέψεις 23 επ.), καθώς και διάταξη του Schleswig-Holsteinisches OVG (διοικητικού εφετείου Schleswig-Holstein, Γερμανία) της 30ής Ιανουαρίου 2023 (1 LA 85/22, DE:OVGSH:2023:0130.1LA 85.22.00, juris, σκέψεις 7 επ.)–,

61 η ημερομηνία μετάθεσης της ευθύνης για τη διεξαγωγή της διαδικασίας ασύλου του προσφεύγοντος (εν προκειμένω: η 31η Ιανουαρίου 2021)

–βλ., για παράδειγμα, αποφάσεις του VGH Baden-Württemberg (διοικητικού εφετείου Βάδης-Βιτεμβέργης, Γερμανία) της 29ης Απριλίου 2015 (A 11 S 121/15, DE:VGHBW:2015:0429.A11S121.15.0A, juris σκέψη 36), του Bayerischer VGH (διοικητικού εφετείου Βαυαρίας, Γερμανία) της 3ης Δεκεμβρίου 2015 (13a B 15.50069 κ.λπ., DE:BAVVGH:2015:1203.13AB15.50069.0A, juris, σκέψη 25) και του OVG Bremen (διοικητικού εφετείου Βρέμης, Γερμανία) της 3ης Νοεμβρίου 2020 (1 LB 28/20, DE:OVGHB:2020:1103.1LB28.20.00, juris, σκέψεις 32 επ.), καθώς και διάταξη του VG Bremen (διοικητικού πρωτοδικείου Βρέμης, Γερμανία) της 21ης Δεκεμβρίου 2021 (5 V 2053/21, DE:VGHB:2021:1221.5V2053.21.00, juris, σκέψη 29)–

62 ή η ημερομηνία έκδοσης της απόφασης της Bundesamt επί της αίτησης ασύλου του προσφεύγοντος (εν προκειμένω: η 14η Ιουλίου 2021) και/ή η ημερομηνία έκδοσης της δικαστικής απόφασης

[παραλειπόμενα] [παραπομπή στην εθνική βιβλιογραφία].

63 Κατά την άποψη του αιτούντος δικαστηρίου, βάσει του εθνικού δικαίου, πρέπει να θεωρηθεί ως κρίσιμη η ημερομηνία μετάθεσης της ευθύνης.

64 Με βάση το κριτήριο αυτό, η διαδικασία ασύλου που κινήθηκε στην Πολωνία έχει περατωθεί οριστικά κατά την έννοια του άρθρου 71α, παράγραφος 1, του AsylG. Από το ενημερωτικό έγγραφο των πολωνικών αρχών της 28ης Απριλίου 2021 προς τη Bundesamt προκύπτει ότι, στις 20 Απριλίου 2020, οι πολωνικές αρχές ανέστειλαν την κινηθείσα στην Πολωνία διαδικασία ασύλου του

προσφεύγοντος, επειδή ο προσφεύγων διέμενε από τις αρχές Μαρτίου του 2020 στη Γερμανία. Η κινηθείσα στην Πολωνία διαδικασία ασύλου περατώθηκε μάλιστα οριστικά κατά την κρίσιμη ημερομηνία, ήτοι στις 31 Ιανουαρίου 2021, επειδή η επανέναρξη της διαδικασίας στην Πολωνία ήταν δυνατή μόνο μέχρι τις 20 Ιανουαρίου 2021. Τούτο προκύπτει επίσης από το ενημερωτικό έγγραφο των πολωνικών αρχών της 28ης Απριλίου 2021· κατά το έγγραφο αυτό, επανέναρξη διαδικασίας ασύλου στην Πολωνία είναι δυνατή μόνο μέχρι την παρέλευση εννέα μηνών από την αναστολή της διαδικασίας.

- 65 γ. Με βάση τα μέχρι τούδε πραγματικά και νομικά δεδομένα της διαφοράς, δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για τη διεξαγωγή περαιτέρω διαδικασίας ασύλου. Ειδικότερα, η πραγματική και νομική κατάσταση δεν έχει μεταβληθεί ουσιωδώς υπέρ του προσφεύγοντος. Στο πλαίσιο σύμφωνης προς το δίκαιο της Ένωσης ερμηνείας του άρθρου 51, παράγραφος 1, σημείο 1, του VwVfG, τέτοια μεταβολή πρέπει να θεωρείται ότι έχει επέλθει, εφόσον έχουν προκύψει ή υποβληθεί νέα στοιχεία ή πορίσματα, τα οποία αυξάνουν σημαντικά τις πιθανότητες να χορηγηθεί στον προσφεύγοντα διεθνής προστασία.

Βλ. απόφαση του VG Minden (διοικητικού πρωτοδικείου Minden) της 21ης Ιουνίου 2022 (1 K 2351/20.A, DE:VGMI:2022:0621.1K2351.20A.00, juris, σκέψεις 31 επ.) και διάταξη του VG Köln (διοικητικού πρωτοδικείου Κολωνίας, Γερμανία) της 3ης Αυγούστου 2022 (20 L 800/22.A, DE:VGK:2022:0803.20L800.22A.00, juris, σκέψεις 18 επ.).

- 66 «Νέα» κατά την έννοια του άρθρου 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ΄, της οδηγίας 2013/32 δεν είναι μόνον τα στοιχεία ή τα πορίσματα που προέκυψαν μετά την οριστική περάτωση της διαδικασίας που είχε ως αντικείμενο προγενέστερη αίτηση διεθνούς προστασίας, αλλά και τα στοιχεία ή τα πορίσματα τα οποία υφίσταντο μεν ήδη πριν από την περάτωση της διαδικασίας, αλλά δεν προβλήθηκαν από τον αιτούντα.

Βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Σεπτεμβρίου 2021, Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl (Μεταγενέστερη αίτηση διεθνούς προστασίας) (C-18/20, EU:C:2021:710, σκέψη 44).

- 67 Ωστόσο, νέα πορίσματα και στοιχεία πρέπει να λαμβάνονται υπόψη μόνον εφόσον ο αιτών δεν ήταν σε θέση, χωρίς βαριά του αμέλεια, να επικαλεστεί τα εν λόγω στοιχεία ή πορίσματα κατά την αρχική διαδικασία ή στο πλαίσιο της δικαστικής διαδικασίας που ακολούθησε. Τούτο προκύπτει από τη ρητή παραπομπή του άρθρου 71, παράγραφος 1, του AsylG στο άρθρο 51, παράγραφος 2, του VwVfG, με το οποίο ο εθνικός νομοθέτης άσκησε κατά τρόπο σύμφωνο με το δίκαιο της Ένωσης την εξουσία εκτιμήσεως που του παρέχει το άρθρο 40, παράγραφος 4, της οδηγίας 2013/32.

Βλ. διάταξη του VG Düsseldorf (διοικητικού πρωτοδικείου Ντίσελντορφ) της 24ης Ιανουαρίου 2022 (1 L 34/22.A, DE:VGD:2022:0124.1L34.22A.00, juris, σκέψεις 6 επ.) και απόφαση του VG Minden (διοικητικού

πρωτοδικείου Minden) της 21ης Ιουνίου 2022 (1 K 2351/20.A, DE:VGMI:2022:0621.1K2351.20A.00, juris, σκέψεις 34 επ.).

- 68 Το άρθρο 71, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του AsylG, και το άρθρο 51, παράγραφος 2, του VwVfG συνάδουν και κατά τα λοιπά με το δίκαιο της Ένωσης. Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το ότι το γράμμα του άρθρου 51, παράγραφος 2, του VwVfG («βαριά αμέλεια») παρεκκλίνει από το γράμμα του άρθρου 40, παράγραφος 4, της οδηγίας 2013/32 («υπαιτιότητά του»). Η πρώτη ως άνω ρύθμιση είναι ευνοϊκή για τους αιτούντες και, ως εκ τούτου, δεν αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης (άρθρο 5 της οδηγίας 2013/32).

Βλ. αποφάσεις του VG Minden (διοικητικού πρωτοδικείου Minden) της 10ης Φεβρουαρίου 2022 (2 K 41/19.A, DE:VGMI:2022:0210.2K41.19A.00, juris, σκέψεις 45 επ.) και της 21ης Ιουνίου 2022 (1 K 2351/20.A, DE:VGMI:2022:0621.1K2351.20A.00, juris, σκέψεις 34 επ.).

- 69 Με βάση τα ανωτέρω, ο προσφεύγων δεν υπέβαλε νέα στοιχεία ή πορίσματα που να συνεπάγονται τη διεξαγωγή περαιτέρω διαδικασίας ασύλου. Όπως προκύπτει από τα πρακτικά της ακρόασής του ενώπιον της Bundesamt, ο προσφεύγων επικαλείται, προς αιτιολόγηση της αίτησής του για χορήγηση ασύλου, αποκλειστικά και μόνον πραγματικά περιστατικά προγενέστερα της αναχώρησής του από τον Λίβανο. Τα περιστατικά αυτά μπορούν να αποτελέσουν νέα στοιχεία ή πορίσματα μόνον εάν δεν τα έχει ήδη υποβάλει στην Πολωνία. Αν όμως συντρέχει τέτοια περίπτωση, δεν είναι σαφές για ποιους λόγους μπορεί να εμποδίστηκε, χωρίς βαριά του αμέλεια, να επικαλεστεί τις περιστάσεις αυτές στο πλαίσιο της διαδικασίας ασύλου που κινήθηκε στην Πολωνία ή σε δικαστική διαδικασία που ακολούθησε τη διαδικασία ασύλου.
- 70 2. Το τρίτο και το τέταρτο προδικαστικό ερώτημα είναι επίσης κρίσιμα για την επίλυση της διαφοράς. Η απάντηση στο ερώτημα αν η κινηθείσα στην Πολωνία διαδικασία ασύλου έχει περατωθεί οριστικά εξαρτάται από το χρονικό σημείο που πρέπει να θεωρηθεί ως κρίσιμο για την απάντηση στο ερώτημα αυτό. Τα υποψήφια χρονικά σημεία –όπως προανέφερα– είναι η ημερομηνία της πρώτης αναζήτησης ασύλου στη Γερμανία, η ημερομηνία υποβολής της επίσημης αίτησης ασύλου στη Γερμανία, η ημερομηνία μετάθεσης της ευθύνης στη Γερμανία για τη διεξαγωγή της διαδικασίας ασύλου του προσφεύγοντος, καθώς και η ημερομηνία έκδοσης της απόφασης της Bundesamt επί της αίτησης ασύλου του προσφεύγοντος και/ή η ημερομηνία έκδοσης της δικαστικής απόφασης.
- 71 Αν θεωρηθεί ως κρίσιμη η ημερομηνία της πρώτης αναζήτησης ασύλου (2 Μαρτίου 2020) ή η ημερομηνία υποβολής της επίσημης αίτησης ασύλου στη Bundesamt (30 Απριλίου 2020), η κινηθείσα στην Πολωνία διαδικασία ασύλου δεν θα έχει περατωθεί οριστικά, δεδομένου ότι, όπως προεκτέθηκε, η εν λόγω διαδικασία ασύλου μπορούσε να κινηθεί εκ νέου στην Πολωνία έως τις 20 Ιανουαρίου 2021. Κατά συνέπεια, δεν θα συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 71a, παράγραφος 1, του AsylG και η προσβαλλόμενη απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί. Αν, αντιθέτως, θεωρηθεί ως κρίσιμη η ημερομηνία μετάθεσης της

ευθύνης για τη διεξαγωγή της διαδικασίας ασύλου του προσφεύγοντος (31 Ιανουαρίου 2021) ή μεταγενέστερο χρονικό σημείο, η κινηθείσα στην Πολωνία διαδικασία ασύλου θα έχει περατωθεί οριστικά, δεδομένου ότι, κατά την ημερομηνία αυτή, είχε παύσει πλέον να είναι δυνατή η επανέναρξη της εν λόγω διαδικασίας ασύλου στην Πολωνία. Κατά συνέπεια, θα συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 71a, παράγραφος 1, του AsylG και η προσφυγή, καθ' ο μέρος βάλλει κατά του σημείου 1 της προσβαλλόμενης απόφασης, θα πρέπει να απορριφθεί.

72 III. Η εκτίμηση του αιτούντος δικαστηρίου επί των τιθέμενων ζητημάτων είναι η εξής:

73 Επί του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος:

74 α. Το γεγονός ότι το κράτος μέλος που ανέστειλε την αρχική διαδικασία ασύλου του προσφεύγοντος για τον λόγο ότι ο προσφεύγων δεν συνέχισε τη διαδικασία δεν είναι το ίδιο με το κράτος μέλος που απέρριψε την περαιτέρω αίτηση ασύλου του αιτούντος ως απαράδεκτη δεν εμποδίζει την απόρριψη της περαιτέρω αίτησης ασύλου ως απαράδεκτης. Συντασσόμενο με τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα H. Saugmandsgaard Øe στην υπόθεση L.R. (Αίτηση ασύλου απορριφθείσα από τη Νορβηγία) (C-8/20, EU:C:2021:221), το αιτούν δικαστήριο τάσσεται υπέρ της διακρατικής εφαρμογής της έννοιας της μεταγενέστερης αίτησης, που ρυθμίζεται στο άρθρο 2, στοιχείο ιζ', στο άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ', και στα άρθρα 40 έως 42 της οδηγίας 2013/32. Για την αποφυγή επαναλήψεων, το αιτούν δικαστήριο παραπέμπει, για τους σκοπούς της περαιτέρω αιτιολόγησης, εξ ολοκλήρου στις επισημάνσεις του γενικού εισαγγελέα H. Saugmandsgaard Øe στην προμνησθείσα υπόθεση L.R. (Αίτηση ασύλου απορριφθείσα από τη Νορβηγία) (σημεία 49 έως 86) και, συμπληρωματικά, στις επισημάνσεις του αιτούντος δικαστηρίου που παρατίθενται στη διάταξη περί παραπομπής της 28ης Οκτωβρίου 2022 (1 K 1829/21.A, σκέψεις 56 έως 62).

75 Β. Ούτε το άρθρο 2, στοιχείο ιζ', της οδηγίας 2013/32 αντιτίθεται στην απόρριψη της αίτησης ασύλου που υπέβαλε ο προσφεύγων στη Γερμανία ως απαράδεκτης. Ωστόσο, η υπό κρίση περίπτωση, κατά την οποία ο αιτών έχει ήδη υποβάλει προηγουμένως αίτηση ασύλου σε άλλο κράτος μέλος και το άλλο αυτό κράτος μέλος έχει αναστείλει τη διαδικασία, επειδή ο αιτών δεν συνέχισε τη διαδικασία στο εν λόγω κράτος μέλος, καλύπτεται από το γράμμα του άρθρου 2, στοιχείο ιζ', της οδηγίας 2013/32.

Βλ., ορθώς, διάταξη του VG Cottbus (διοικητικού πρωτοδικείου του Κότμπους, Γερμανία) της 12ης Ιανουαρίου 2015 (3 L 193/14.A, DE:VGCOTB:2015:0112.3L193.14.A.0A, juris, σκέψη 23).

76 Το άρθρο 2, στοιχείο ιζ', της οδηγίας 2013/32 ορίζει ότι ως «μεταγενέστερη αίτηση» νοείται η περαιτέρω αίτηση διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται μετά τη λήψη τελεσίδικης απόφασης επί προηγούμενης αίτησης, περιλαμβανομένων των περιπτώσεων όπου ο αιτών ρητά ανακάλεσε την αίτησή του και των

περιπτώσεων όπου η αποφαινόμενη αρχή απέρριψε αίτηση μετά τη σιωπηρή της ανάκληση σύμφωνα με το άρθρο 28, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32. Το άρθρο 28, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2013/32 παρέχει στην υπεύθυνη αρχή δύο δυνατότητες, στην περίπτωση που ο αιτών έχει σιωπηρά ανακαλέσει την αίτησή του ή δεν συνεχίζει τη διαδικασία: η εν λόγω αρχή μπορεί είτε να αναστείλει τη διαδικασία («σταματήσει την εξέταση») είτε να απορρίψει την αίτηση ασύλου αφού την εξετάσει επαρκώς επί της ουσίας. Το άρθρο 2, στοιχείο ιζ', της οδηγίας 2013/32 («απέρριψε») αναφέρεται μόνο στη δεύτερη από αυτές τις επιλογές («να απορρίψει»), και όχι στην πρώτη («να σταματήσει»).

77 Ωστόσο, το άρθρο 28, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2013/32 προβλέπει ότι μια περαιτέρω αίτηση ασύλου, υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στη διάταξη αυτή και ανεξάρτητα από τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 2, στοιχείο ιζ', της οδηγίας 2013/32, «θα μπορεί να αντιμετωπιστεί ως μεταγενέστερη αίτηση και να υπόκειται στη διαδικασία που αναφέρεται στα άρθρα 40 και 41». Οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 28, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2013/32 συντρέχουν εν προκειμένω: οι πολωνικές αρχές ανέστειλαν την εκεί κινηθείσα διαδικασία ασύλου, επειδή ο προσφεύγων, διαμένοντας στη Γερμανία και μη συνεχίζοντας τη διαδικασία ασύλου στην Πολωνία, ανακάλεσε σιωπηρά την αίτηση ασύλου που είχε υποβάλει στην Πολωνία [βλ. άρθρο 28, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο β, της οδηγίας 2013/32]. Όπως προκύπτει από το ενημερωτικό έγγραφο των πολωνικών αρχών της 28ης Απριλίου 2021, το πολωνικό δίκαιο προβλέπει ότι διαδικασία ασύλου δεν μπορεί πλέον να κινηθεί εκ νέου μετά την παρέλευση προθεσμίας εννέα μηνών από την αναστολή της και ότι μια νέα αίτηση μπορεί να εξεταστεί ως μεταγενέστερη αίτηση.

78 γ. Η απόρριψη όμως της υποβληθείσας στη Γερμανία αίτησης ασύλου του προσφεύγοντος ως απαράδεκτης θα μπορούσε, στην προκειμένη περίπτωση, να θεωρηθεί ότι αντιβαίνει στο άρθρο 18, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 604/2013. Η διάταξη αυτή ορίζει ότι, στις περιπτώσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού, όταν το υπεύθυνο κράτος μέλος είχε διακόψει την εξέταση αίτησης μετά την ανάκλησή της από τον αιτούντα πριν από τη λήψη απόφασης επί της ουσίας σε πρώτο βαθμό, το εν λόγω κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι ο αιτών έχει δικαίωμα να ζητήσει να ολοκληρωθεί η εξέταση της αίτησής του ή να υποβάλει νέα αίτηση διεθνούς προστασίας, η οποία δεν (η υπογράμμιση από το αιτούν δικαστήριο) θα αντιμετωπισθεί ως μεταγενέστερη αίτηση, όπως προβλέπεται στην οδηγία 2013/32. Ορισμένα εθνικά δικαστήρια εκτιμούν ότι το άρθρο 18, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 604/2013, στην υπό κρίση περίπτωση (αναστολή της διαδικασίας λόγω μη συνέχισης), απαγορεύει την αντιμετώπιση περαιτέρω αίτησης ασύλου ως μεταγενέστερης αίτησης και την απόρριψή της ως απαράδεκτης. Τα εν λόγω δικαστήρια ερμηνεύουν το άρθρο 18, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 604/2013 υπό την έννοια ότι, στις περιπτώσεις του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 604/2013, το υπεύθυνο κράτος μέλος οφείλει να διασφαλίσει την εξέταση της αίτησης ασύλου επί της ουσίας, εφόσον τούτο –όπως εν προκειμένω– δεν έχει

ακόμα συμβεί, επειδή η οικεία διαδικασία ασύλου ανεστάλη χωρίς εξέταση επί της ουσίας.

Βλ. διάταξη του VG Cottbus (διοικητικού πρωτοδικείου του Κότμπους) της 12ης Ιανουαρίου 2015 (3 L 193/14.A, DE:VGCOTTB:2015:0112.3L193.14.A.0A, juris, σκέψη 20) και απόφαση του VGH Baden-Württemberg (διοικητικού εφετείου Βάδης-Βιτεμβέργης) της 29ης Απριλίου 2015 (A 11 S 121/15, DE:VGHBW:2015:0429.A11S121.15.0A, juris, σκέψη 37).

- 79 Αντιθέτως, ορισμένα εθνικά δικαστήρια εκτιμούν ότι το άρθρο 18, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 604/2013 δεν έχει εφαρμογή σε περιπτώσεις όπως αυτή της υπό κρίση υπόθεσης. Κατά την κρίση τους, το άρθρο 28, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2013/32 υπερισχύει του άρθρου 18, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 604/2013. Συνάγουν το συμπέρασμα αυτό από το άρθρο 28, παράγραφος 3, της οδηγίας 2013/32, κατά το οποίο το άρθρο 28 της οδηγίας 2013/32 ισχύει «με την επιφύλαξη [στην απόδοση στη γερμανική γλώσσα: „unbeschadet“] του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013».

Βλ. αποφάσεις του VG Sigmaringen (διοικητικού πρωτοδικείου Sigmaringen, Γερμανία) της 19ης Φεβρουαρίου 2021 (A 13 K 183/19, DE:VGSIGMA:2021:1902.A13K183.19.0.A, juris, σκέψη 40) και του VG Frankfurt/Oder (διοικητικού πρωτοδικείου Φρανκφούρτης επί του Όντερ, Γερμανία) της 17ης Ιουνίου 2021 (10 K 97/21.A, DE:VGFRANK:2021:0617.10K97.21.A.00, juris, σκέψη 27).

- 80 Το αιτούν δικαστήριο διατηρεί αμφιβολίες ως προς την ανωτέρω ερμηνεία του άρθρου 28, παράγραφος 3, της οδηγίας 2013/32 και τείνει, αντιθέτως, προς την ερμηνεία ότι ο κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 υπερισχύει του άρθρου 28, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2013/32. Με βάση την απόδοση του άρθρου 28, παράγραφος 3, της οδηγίας 2013/32 στη γερμανική γλώσσα, αμφότερες οι ερμηνείες είναι δυνατές. Ως συνώνυμοι του όρου «με την επιφύλαξη» [στην απόδοση στη γερμανική γλώσσα: «unbeschadet»] μπορούν να θεωρηθούν, αφενός, οι όροι «παρά» ή «ανεξαρτήτως». Υπό την εκδοχή αυτή, το άρθρο 28 της οδηγίας 2013/32 θα υπερισχύει του κανονισμού. Αφετέρου όμως, ειδικά ακριβώς στη νομική ορολογία, ως συνώνυμο του όρου «με την επιφύλαξη» [στην απόδοση στη γερμανική γλώσσα: «unbeschadet»] αναφέρεται επίσης ο όρος «δεν θίγει». Υπό την εκδοχή αυτή, θα υπερισχύει ο κανονισμός (ΕΕ) 604/2013, και ως εκ τούτου, επίσης, το άρθρο 18, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού αυτού. Η τελευταία αυτή ερμηνεία φαίνεται να επιρρωννύεται και από την απόδοση στην αγγλική («without prejudice to»), την ολλανδική («doet geen afbreuk aan») και τη γαλλική γλώσσα («sans prejudice du»).
- 81 Ωστόσο, το αιτούν δικαστήριο διατηρεί για άλλους λόγους αμφιβολίες ως προς το αν το άρθρο 18, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 604/2013 έχει εφαρμογή στην υπό κρίση υπόθεση. Βεβαίως, εν προκειμένω, συντρέχει όντως περίπτωση εμπίπτουσα στο άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού

604/2013, δεδομένου ότι ο προσφεύγων ανακάλεσε σιωπηρώς την αίτησή του περί ασύλου κατά τη διάρκεια της εξέτασης της αίτησης, σύμφωνα με το άρθρο 2, στοιχείο ε', του κανονισμού 604/2013, καθόσον μετέβη στη Γερμανία και δεν συνέχισε τη διαδικασία ασύλου που τον αφορούσε στην Πολωνία. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο το υπεύθυνο κράτος μέλος (εκείνη τη στιγμή: η Πολωνία) δεν συνέχισε τη διαδικασία ασύλου του προσφεύγοντος, αλλά την ανέστειλε, προτού εκδοθεί απόφαση επί της ουσίας. Για την περίπτωση αυτή, το άρθρο 18, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 604/2013 ορίζει ότι το εν λόγω κράτος μέλος (η υπογράμμιση από το αιτούν δικαστήριο) εξασφαλίζει ότι ο αιτών έχει δικαίωμα να ζητήσει να ολοκληρωθεί η εξέταση της αίτησής του ή να υποβάλει νέα αίτηση διεθνούς προστασίας, η οποία δεν θα αντιμετωπιστεί ως μεταγενέστερη αίτηση, όπως προβλέπεται στην οδηγία 2013/32. Κατά την εκτίμηση του αιτούντος δικαστηρίου, το «εν λόγω» κράτος μέλος είναι το ίδιο κράτος μέλος που έχει αναστείλει τη διαδικασία –επί τέτοιας περίπτωσης εξέδωσε το Δικαστήριο την απόφαση της 17ης Μαρτίου 2016, *Mirza* (C-695/15 PPU, EU:C:2016:188). Κατά συνέπεια, η υπό κρίση περίπτωση, στην οποία η ευθύνη μετατίθεται σε άλλο κράτος μέλος λόγω υπέρβασης της προθεσμίας, φαίνεται να μην καλύπτεται από το γράμμα του άρθρου 18, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 604/2013.

- 82 Εντούτοις, το άρθρο 18, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 604/2013 ορίζει ότι, σε αυτές τις περιπτώσεις, τα κράτη μέλη (η υπογράμμιση από το αιτούν δικαστήριο: στην απόδοση στην αγγλική, την ολλανδική και τη γαλλική γλώσσα χρησιμοποιείται, στο σημείο αυτό, επίσης, ο πληθυντικός αριθμός) εξασφαλίζουν ότι ολοκληρώνεται η εξέταση της αίτησης. Εξ αυτού συνάγεται από μέρος της νομολογίας το συμπέρασμα ότι εναπόκειται όχι μόνο στο κράτος μέλος που ήταν αρχικώς υπεύθυνο για τη διεξαγωγή διαδικασίας ασύλου, αλλά και στο κράτος μέλος που κατέστη υπεύθυνο μετά τη μετάθεση της ευθύνης, να διασφαλίσει ότι ο αιτών θα μπορέσει να υποβάλει στο κράτος μέλος αυτό νέα αίτηση ασύλου η οποία δεν θα αντιμετωπιστεί ως μεταγενέστερη αίτηση κατά την έννοια της οδηγίας 2013/32.

Βλ. απόφαση του VGH Baden-Württemberg (διοικητικού εφετείου Βάδης-Βιτεμβέργης) της 29ης Απριλίου 2015 (A 11 S 121/15, DE:VGHBW:2015:0429.A11S121.15.0A, juris, σκέψη 37).

- 83 Εξάλλου, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι η εφαρμογή του άρθρου 18, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 604/2013 στην υπό κρίση υπόθεση θα οδηγούσε σε παράλογο, κατά το αιτούν δικαστήριο, αποτέλεσμα: εάν ο προσφεύγων είχε υποβάλει την αρχική του αίτηση ασύλου στη Γερμανία και η διαδικασία ασύλου του είχε ανασταλεί λόγω μη συνέχισης της διαδικασίας, δεν θα είχε εφαρμογή ο κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 και, ως εκ τούτου, ούτε το άρθρο 18, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού αυτού. Κατά συνέπεια, η περαιτέρω αίτηση ασύλου θα έπρεπε να αντιμετωπιστεί ως μεταγενέστερη αίτηση, εφόσον η επανέναρξη της διαδικασίας από τον προσφεύγοντα πραγματοποιήθηκε μόνο μετά την παρέλευση εννέα μηνών από την αναστολή της διαδικασίας. Αντιθέτως, σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 18, παράγραφος 2,

δεύτερο εδάφιο, στην υπό κρίση υπόθεση, η περαιτέρω αίτηση ασύλου του προσφεύγοντος θα αντιμετωπιζόταν ως αρχική αίτηση, μολονότι οι δύο περιπτώσεις διαφέρουν μεταξύ τους μόνον ως προς το ότι, στην πρώτη περίπτωση, αμφότερες οι αιτήσεις υποβλήθηκαν στο ίδιο κράτος μέλος, ενώ, στη δεύτερη περίπτωση, η αρχική και η περαιτέρω αίτηση υποβλήθηκαν σε διαφορετικά κράτη μέλη. Κατ' αυτόν τον τρόπο, θα «επιβραβεύονταν» οι δευτερογενείς μετακινήσεις. Κατά το αιτούν δικαστήριο, τούτο φαίνεται να μη συνάδει με τον σκοπό του κοινού συστήματος ασύλου (ΚΕΣΑ), που συνίσταται στην αποτροπή των δευτερογενών μετακινήσεων,

84 – βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Απριλίου 2019, Η. και R. (C-582/20, EU:C:2019:280, σκέψη 77).

85 Επί του δεύτερου προδικαστικού ερωτήματος:

86 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί καταφατική απάντηση. Εφόσον η διακρατική μεταγενέστερη αίτηση είναι νόμιμη βάσει του δικαίου της Ένωσης, δεν πρέπει να ασκεί επιρροή το αν η αρχική και η περαιτέρω αίτηση έχουν υποβληθεί στο ίδιο κράτος μέλος ή σε διαφορετικά κράτη μέλη. Ως εκ τούτου, το άρθρο 28, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/32 εφαρμόζεται και στις διακρατικές μεταγενέστερες αιτήσεις. Κατά την κρίση του αιτούντος δικαστηρίου, η μετάθεση της ευθύνης για τη διεξαγωγή διαδικασίας ασύλου σε άλλο κράτος μέλος πρέπει να μην συνεπάγεται τη χειροτέρευση της διαδικαστικής θέσης του ενδιαφερόμενου αιτούντος.

Βλ. απόφαση του BVerwG (Ομοσπονδιακού Διοικητικού Δικαστηρίου) της 14ης Δεκεμβρίου 2016 (I C 4.16, DE:BVerwG:2016:141216U1C4.16.0, σκέψεις 34 επ.).

87 Τέτοια χειροτέρευση δεν προβλέπεται ούτε στον κανονισμό (ΕΕ) 604/2013 ούτε στην οδηγία 2013/32. Κατά συνέπεια, η διαδικασία ασύλου που κινείται κατόπιν περαιτέρω αίτησης ασύλου σε άλλο κράτος μέλος πρέπει να διεξάγεται ως αρχική διαδικασία, εφόσον η ανασταλείσα στο αρχικώς υπεύθυνο κράτος μέλος διαδικασία θα έπρεπε να συνεχιστεί ως αρχική διαδικασία ή να διεξαχθεί σαν να ήταν αρχική διαδικασία.

88 Επί του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος:

89 Κατά το αιτούν δικαστήριο, στο τρίτο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί καταφατική απάντηση, αν μη τι άλλο προκειμένου η έννοια της διακρατικής μεταγενέστερης αίτησης να εφαρμόζεται ομοιόμορφα σε όλα τα κράτη μέλη. Σύμφωνα με τις απαιτήσεις τόσο της ομοιόμορφης εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης όσο και της αρχής της ισότητας, διάταξη του δικαίου της Ένωσης –όπως εν προκειμένω το άρθρο 2, στοιχείο ιζ', και το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2013/32– η οποία δεν παραπέμπει ρητώς στο δίκαιο των κρατών μελών για τον προσδιορισμό της έννοιας και του περιεχομένου της πρέπει κατά κανόνα να ερμηνεύεται σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση κατά τρόπο αυτοτελή

και ομοιόμορφο, με βάση ιδίως το πλαίσιο της διάταξης και τον σκοπό της σχετικής κανονιστικής ρύθμισης.

Βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Σεπτεμβρίου 2021, Bundesrepublik Deutschland (Μέλος της οικογένειας) (C-768/19, EU:C:2021:709, σκέψεις 34 επ.).

- 90 Επί του τέταρτου προδικαστικού ερωτήματος:
- 91 Κατά το αιτούν δικαστήριο, στο τέταρτο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι, κατά την εκτίμηση του ζητήματος αν διαδικασία ασύλου ανασταλείσα προηγουμένως σε άλλο κράτος μέλος έχει περατωθεί οριστικά ή μπορεί ακόμα να ξεκινήσει εκ νέου, κρίσιμο είναι το χρονικό σημείο της μετάθεσης της ευθύνης για τη διεξαγωγή της διαδικασίας ασύλου βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013. Με τις παρατηρήσεις του επί του δεύτερου προδικαστικού ερωτήματος, το αιτούν δικαστήριο επισήμανε ότι η μετάθεση της ευθύνης αυτής σε άλλο κράτος μέλος πρέπει να μην συνεπάγεται τη χειροτέρευση της διαδικαστικής θέσης του ενδιαφερόμενου αιτούντος. Αντιστρόφως, η μετάθεση της ευθύνης αυτής σε άλλο κράτος μέλος πρέπει, ωστόσο, και να μη συνεπάγεται τη βελτίωση της διαδικαστικής θέσης του ενδιαφερόμενου αιτούντος. Αυτό ακριβώς θα συνέβαινε όμως αν, κατά την εκτίμηση του ζητήματος αν διαδικασία ασύλου ανασταλείσα προηγουμένως σε άλλο κράτος μέλος έχει περατωθεί οριστικά ή μπορεί ακόμα να ξεκινήσει εκ νέου, κρίσιμη θα ήταν η ημερομηνία αναζήτησης ασύλου ή η ημερομηνία υποβολής επίσημης αίτησης ασύλου σε περαιτέρω κράτος μέλος. Τούτο δε διότι, στην περίπτωση αυτή, δεν θα λαμβάνονταν υπόψη οι αποφάσεις που λαμβάνονται από το (ακόμα) υπεύθυνο κράτος μέλος κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ, αφενός, της ημερομηνίας αναζήτησης ασύλου και/ή της ημερομηνίας υποβολής επίσημης αίτησης ασύλου σε περαιτέρω κράτος μέλος και, αφετέρου, της ημερομηνίας μετάθεσης της ευθύνης για τη διεξαγωγή της διαδικασίας ασύλου στο εν λόγω κράτος μέλος. Τούτο καθίσταται σαφές και στην υπό κρίση υπόθεση: οι πολωνικές αρχές ανέστειλαν τη διαδικασία ασύλου του προσφεύγοντος στην Πολωνία στις 20 Απριλίου 2020, ήτοι μόνο μετά την ημερομηνία κατά την οποία ο προσφεύγων αναζήτησε άσυλο στη Γερμανία (2 Μαρτίου 2020). Βεβαίως, η ημερομηνία αναστολής της διαδικασίας ασύλου του προσφεύγοντος στην Πολωνία είναι προγενέστερη της ημερομηνίας επίσημης υποβολής της αίτησης ασύλου (30 Απριλίου 2020). Ωστόσο, το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε μεταξύ της αναζήτησης ασύλου και της υποβολής επίσημης αίτησης ασύλου στην υπό κρίση υπόθεση είναι ασυνήθιστα μεγάλο. Όπως προκύπτει από άλλες διαδικασίες ασύλου των οποίων έχει επιληφθεί το αιτούν δικαστήριο, η υποβολή επίσημης αίτησης ασύλου λαμβάνει χώρα εντός ολίγων ημερών από την αρχική αναζήτηση ασύλου. Τούτο καταδεικνύει ότι, αν θεωρούνταν ως κρίσιμη η ημερομηνία αναζήτησης ασύλου ή η ημερομηνία υποβολής επίσημης αίτησης ασύλου σε περαιτέρω κράτος μέλος, η αναστολή της διαδικασίας στο άλλο κράτος μέλος δεν θα έπρεπε κανονικά να ληφθεί υπόψη από το περαιτέρω κράτος μέλος. Κατά το αιτούν δικαστήριο, το αποτέλεσμα αυτό δεν φαίνεται να δικαιολογείται με βάση το δίκαιο της Ένωσης. Συναφώς, πρέπει να ληφθεί υπόψη

ότι το άλλο κράτος μέλος κατά κανόνα πληροφορείται ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την αναστολή της διαδικασίας ασύλου που διεξήχθη στο άλλο αυτό κράτος μέλος μόνο μέσω του αιτήματος εκ νέου αναλήψεως του περαιτέρω κράτους μέλους. Τούτο δε διότι, λαμβανομένης υπόψη της απόστασης και των ανοικτών συνόρων μεταξύ των κρατών μελών, το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί από την αναχώρηση από το άλλο κράτος μέλος μέχρι την υποβολή αίτησης ασύλου σε περαιτέρω κράτος μέλος και την υποβολή αιτήματος εκ νέου αναλήψεως από το περαιτέρω κράτος μέλος ανέρχεται συνήθως σε λίγες μόνον ημέρες.

- 92 Το ανωτέρω περιγραφόμενο αποτέλεσμα καθίσταται ακόμη σαφέστερο εάν το άλλο κράτος μέλος δεν αναστείλει τη διαδικασία, αλλά ασκήσει τη δυνατότητα επιλογής, που του παρέχει το άρθρο 28, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2013/32, να απορρίψει την αίτηση ασύλου προσώπου το οποίο έχει σιωπηρά ανακαλέσει την αίτησή του ή δεν συνεχίζει τη διαδικασία, αφού την εξετάσει επαρκώς επί της ουσίας. Αν οι πολωνικές αρχές είχαν απορρίψει την αίτηση ασύλου του προσφεύγοντος στις 5 Μαΐου 2020, ήτοι δύο περίπου εβδομάδες μετά την παραλαβή του αιτήματος εκ νέου αναλήψεως στις 20 Απριλίου 2020, δεν θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη η απόφαση αυτή, εάν, κατά την εκτίμηση του ζητήματος αν διαδικασία ασύλου προηγουμένως ανασταλείσα σε άλλο κράτος μέλος έχει περατωθεί οριστικά, έπρεπε να θεωρηθεί ως κρίσιμη η ημερομηνία αναζήτησης ασύλου ή η ημερομηνία υποβολής επίσημης αίτησης ασύλου εντός ενός περαιτέρω κράτους μέλους.
- 93 Χρονικό σημείο μεταγενέστερο της ημερομηνίας μετάθεσης της ευθύνης για τη διεξαγωγή της διαδικασίας ασύλου πρέπει να αποκλειστεί, αν μη τι άλλο επειδή το άλλο κράτος μέλος δεν είναι πλέον υπεύθυνο για τη διεξαγωγή της διαδικασίας ασύλου κατά το χρονικό σημείο αυτό. Ως εκ τούτου, δεν φαίνεται λογικό οι αποφάσεις που λαμβάνονται από άλλο κράτος μέλος μετά το χρονικό σημείο αυτό να εξακολουθούν να επηρεάζουν τη διεξαγωγή της διαδικασίας ασύλου που διεξάγεται στο περαιτέρω κράτος μέλος. Επιπλέον, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι, αν ως κρίσιμο θεωρούνταν ορισμένο μεταγενέστερο χρονικό σημείο, η εκτίμηση του ζητήματος αν είναι ακόμα δυνατή η επανέναρξη διαδικασίας ασύλου ανασταλείσας σε άλλο κράτος μέλος θα εξαρτιόταν από περιστάσεις που εμπίπτουν στη σφαίρα των εθνικών αρχών και δικαστηρίων, ιδίως δε από την κατά το μάλλον ή ήττον ταχεία έκδοση απόφασης επί της αίτησης ασύλου ή επί προσφυγής που ασκήθηκε κατά απορριπτικής απόφασης.

Βλ. προμνησθείσα απόφαση του Δικαστηρίου Bundesrepublik Deutschland (Μέλος της οικογένειας) (σκέψη 41).

[παραλειπόμενα] [ονόματα των δικαστών που υπέγραψαν τη διάταξη]

[παραλειπόμενα] [βεβαίωση ακριβούς αντιγράφου]